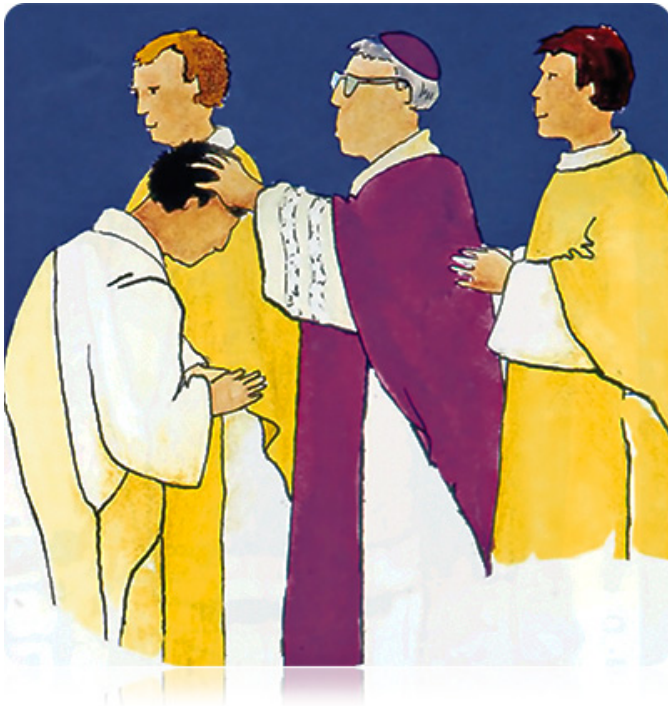

Сакрамант пасвячэння Святарства, ці сакрамант пасвячэння, быў устаноўлены Панам Езусам. Ён прагне дапамагчы нам на шляху да неба і таму даў нам Папу, біскупаў і святароў. Ён паклікаў іх, заклікаў да служэння. Гэта яны павінны клапаціцца пра нас, так як пастух клапаціцца пра сваіх авечак.

Алюмны, якіх мы таксама называем клерыкамі, рыхтуюцца да святарства ў Вышэйшых духоўных семінарыях. Гэта спецыяльныя месцы, у якіх моляцца і вучацца. Такое навучанне працягваецца мінімум шэсць гадоў. Пад канец пятага курса яны прымаюць дыяканскае пасвячэнне, а пасля шостага – святарскае.

Сакрамант святарскага пасвячэння ўдзяляе біскуп. † Гэтаму спадарожнічае спецыяльная кансэкрацыйная малітва, якая асаблівым чынам прысвячае асобу на службу Богу. У гэтай малітве ўзносіцца просьба да Пана Бога, каб удзяліў асвятчальнай ласцы Святога Духа. Гэтыя ласкі вельмі патрэбны, каб выконваць заданні, якія стаяць перад імі. Яшчэ перад ускладаннем рук спяваецца Літанія да ўсіх святых, падчас якой кандыдаты да святарства ляжаць крыжам на зямлі і даручаюць Богу сваё пакліканне.

Ва ўрачыстасці пасвячэнняў удзел прымаюць таксама іншыя святары, якія разам з біскупам цэлебруюць Эўхарыстыю. Яны таксама ўскладаюць рукі на галовы асвечаных святароў і моляцца за іх.

Святарскае пакліканне вельмі прыгожае, хоць і нялёгкае. Кожнаму святару патрэбна наша малітва. Памятайце пра гэта, асабліва падчас Эўхарыстыі. Маліцеся таксама аб новых святарскіх, манаскіх і місійных пакліканнях, таму што ў свеце ёсць яшчэ мноства месцаў, дзе людзі чакаюць ксяндза.

Святыя сакраманты (5)

Аўтар: часопіс „Dominik idzie do I Komunii Świętej”
22.03.2015 01:00

